

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **M. S.**, zastúpenej I. S., bytom tamtiež, proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni – ústredie**, Ul. 29 augusta č. 8, Bratislava, o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne** č. 422-110-GC-04/2004 zo dňa 29. marca 2004, o odvolaniach navrhovateľky a odporkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č.k. 20Sn/1/2008-23 zo dňa 14. augusta 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 14. augusta 2008 č.k.20Sn/1/2008-23 **z r u š u j e** a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie odporkyne **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline napadnutým uznesením podľa § 250d ods. 3 OSP zastavil konanie o žalobe o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. 422-110-GC-04/2004 zo dňa 29. marca 2004, ktorým odporkyňa zmenila prvostupňové rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočky Ž., č. 702-13227-4222/2003 zo dňa 15. augusta 2003 o predpísaní poistného na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie podľa ustanovení zákona č. 274/1994 Z.z. o Sociálnej poisťovni v znení zákona č. 242/2002 Z.z.

Z odôvodnenia uznesenia krajského súdu vyplýva, že žalobu danú na poštovú prepravu dňa 29. februára 2008, smerujúcu proti rozhodnutiu odporkyne, ktoré bolo doručené na pokyn krajského súdu zástupcovi navrhovateľky dňa 17. januára 2008, považoval za oneskorene podanú. Krajský súd konštatoval, že rozhodnutie odporkyne bolo možné napadnúť len správnu žalobou podľa ustanovení § 247 ods. 1 a nasl. OSP a keďže

navrhovateľka zmeškala zákonnú lehotu pre podanie žaloby a podanie žaloby v dodatočnej lehote zákon nepripúšťa, tak napriek nesprávnemu poučeniu v napadnutom rozhodnutí o možnosti podať proti nemu opravný prostriedok, zmeškanie lehoty odpustiť nemohol.

Proti tomuto uzneseniu podala navrhovateľka včas odvolanie s odôvodnením, že jej zástupca sa v mieste doručovania nezdržoval a preto nebolo možné aplikovať ustanovenia o náhradnom doručení. Poukázala i na nesprávne poučenie v napadnutom správnom rozhodnutí. Nesúhlasila so záverom krajského súdu, že proti rozhodnutiu odporkyne možno podať len žalobu a vyslovila názor, že toto rozhodnutie je možné preskúmať podľa tretej hlavy piatej časti OSP s poukazom na § 57b ods. 1 zákona č. 54/1956 Zb. Navrhla zastavujúce uznesenie krajského súdu zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie.

Proti uzneseniu podala odvolanie aj odporkyňa a žiadala uznesenie krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uviedla, že navrhovateľka bola v napadnutom rozhodnutí v zmysle § 57b ods. 1 zákona č. 54/1956 Zb. o nemocenskom poistení v znení neskorších predpisov poučená o možnosti podať opravný prostriedok proti rozhodnutiu v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia na príslušný krajský súd.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s v spojení § 10 ods. 2 OSP) po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel k záveru, že napadnuté uznesenie krajského súdu treba zrušiť.

Odvolací súd zo spisu krajského súdu i z administratívneho spisu odporkyne zistil, že Sociálna poisťovňa, pobočka Ž., rozhodnutím č. 702-13227-4222/2003 zo dňa 15. augusta 2003 podľa zákona č. 274/1994 Z.z. o Sociálnej poisťovni v znení neskorších predpisov predpísala navrhovateľke poistné na nemocenské poistenie v sume 5.546,-Sk (184.10,-€) a poistné na dôchodkové zabezpečenie v sume 33.468,-Sk (1.110,93,-€).

O odvolaní navrhovateľky proti prvostupňovému správnomu rozhodnutiu rozhodla odporkyňa rozhodnutím č. 422-110-GC-04/2004 zo dňa 29. marca 2004. V tomto rozhodnutí navrhovateľku poučila, že je proti nemu prípustné odvolanie do 30 dní odo dňa jeho doručenia na príslušný krajský súd, alebo na orgáne, ktorý rozhodnutie vydal. Predmetné rozhodnutie bolo doručené navrhovateľke dňa 1. apríla 2004.

Dňa 5. mája 2004 bol odporkyni predložený opravný prostriedok navrhovateľky (daný na poštovú prepravu dňa 3. mája 2004). Po predložení opravného prostriedku krajskému súdu (dátum predloženia spisu nie je zistiteľný) tento uznesením č.k. 11Sp/59/2004-30 zo dňa 11. septembra 2007 upovedomil účastníkov konania, že konanie bude vyznačené ako skončené inak a odporkyni uložil, aby druhostupňové rozhodnutie doručila v súlade s § 25 ods. 5 SP aj zástupcovi navrhovateľky. Na základe uvedeného odporkyňa doručovala rozhodnutie zástupcovi navrhovateľky dňa 11. januára 2008 a opakovane neúspešne dňa 14. januára 2008, preto bola zásielka dňa 14. januára 2008 uložená na pošte s účinkom doručenia dňom 17. januára 2008, hoci si zástupca rozhodnutie dodatočne prevzal dňa 30. januára 2008.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že krajský súd pochybil, keď opravný prostriedok navrhovateľky považoval za oneskorene podaný a konanie zastavil. Chybou odporkyne, ktorá pri doručovaní svojho rozhodnutia nepostupovala v súlade s § 25 ods. 5 OSP, nastala situácia, že odporkyňa musela svoje rozhodnutie doručiť právnenému zástupcovi navrhovateľky dodatočne už po predložení veci súdu. Po tomto dodatočnom doručení s účinkami dňom 17. januára 2008 podala síce navrhovateľka prostredníctvom zástupcu opätovne opravný prostriedok na poštovú prepravu dňa 29. februára 2008 adresovaný opätovne odporkyni, ktorá ho predložila súdu po uplynutí lehoty podľa § 250b ods. 1 OSP.

Krajský súd dôvodne posúdil vec ako žalobu, o ktorej konal podľa 2. hlavy V. časti OSP, avšak opomenul skutočnosť, že v konaní mal už krajský súd konať podľa ustanovení tejto hlavy aj vtedy, keď zistil nedostatok v doručení rozhodnutia odporkyne právnenému zástupcovi navrhovateľky. Uznesenie z 11. júla 2007 sp.zn. 11Sp 59/2004 o vyznačení skončenia veci inak je právne neúčinným ukončením konania o návrhu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia. Krajskému súdu potom, ako došlo k doručeniu rozhodnutia odporkyne právnenému zástupcovi navrhovateľky a k vráteniu spisu správnym orgánom nič nebránilo konať a rozhodnúť o pôvodnom odvolaní navrhovateľky, pretože o ňom doposiaľ rozhodnuté nebolo. Uvedené odvolanie bolo podané skôr, ako sa rozhodnutie odporkyne stalo právoplatným. Zo žiadneho ustanovenia OSP nevyplýva oprávnenie súdu prehliadnúť návrh na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia podaný priamo účastníkom správneho konania, ani ak bol v správnom konaní zastúpený, pričom v danom prípade obligatórne zastúpenie podľa § 250a OSP nebolo dané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na vyššie uvedené napadnuté uznesenie krajského súdu postupom podľa § 221 ods. 1, písm. f/ OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Za tejto situácie nebolo potrebné sa zaoberať aj odvolacím dôvodom, že sa právny zástupca v januári 2008 v mieste doručovania nezdržiaval.

Odvolanie odporkyne odvolací súd podľa § 218 ods. 1 písm. b/ OSP odmietol.

O trovách odvolacieho konania rozhodne v zmysle § 224 ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 a § 250l ods. 2 OSP krajský súd v ďalšom konaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. augusta 2009

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Dagmar Falbová